مبارزه طبقاتی ۲

نشریه سیاسی خبری
تشکیلات کارگران انترناسیونالیست

دوره دوم – شماره اول، 25-30 خرداد 1388
www.internationalistworkers.com
سردبیر: محمد کشاورز

کارگران همه کشورها متحد شوید!

لحضاتی که برای همیشه در تاریخ ثبت شد

جنبش‌ها و حرکتهای توده‌ای، صرف نظر از مکان سیاسی‌شان، سنبل‌ها و یادمان‌هایي بجای میگذارند. تعدادی از فیلم‌های ویدئوئی که در حین تظاهرات برداشته شده و فضای رایانه غرب را در نوردید، چهره دیگری از ایران به جهان عرضه کرد. و در این میان فیلم کوتاه جان سپردن ندا یکی از تکان دهنده‌ترین و ماندنی ترین سنبل‌های تظاهرات شنبه خواهد شد. نه فقط تظاهرات شنبه، بلکه سنبل کل جنبش اعتراضی خواهد شد. ندا تیر میخورد و درست پس از تیر خوردن به هنگامی که دو تن از نزدیکانش او را یاری میکنند، به آرامی نقش بر زمین میشود. چهره‌ای زیبا و چشمانی معصوم در حال نگاه کردن به آسمان است. در حال نگاه کردن به چشمان همه آنانی که نفس در سینه‌شان حبس شده و صحنه را نظاره میکنند. رنگ دستان ندا بسرعت سفید میشود و چهره‌اش نیز بیرنگ و معصومانه. نزدیکان سراسیمه میکوشند تا به او کمک کنند. صدای مرد جا افتاده‌ای، گویا معلم وی است، به او تسلی میدهد، و دیگری خم شده تا نفس را حیات بخشد. چشمان ندا هنوز به دوربین خیره است و زندگی را فریاد میکشد. اما این نگاه معصومانه به آرامی تمام میشود و چشمانی باز در پیکری خونین حکایت از جانباختن ندا دارد. مردی که گویا پدرش است نعره میکشد، باور نمیکند، ندا را صدا میزند، قاتلان را دشنام میدهند، فریاد میکشد و بدین سان فیلم کوتاه کمتر از دو دقیقه‌ای تمام میشود. فیلمی که نفس را در سینه حبس میکند، از مرزهای قدرت ، سیاست و حواس انسانی عبور میکند و تمام ذره‌های آدمی را میلرزاند و میگریاند. این فیلم بی شک در آینده‌ای نزدیک صدای جنبش اعتراضی را بر سراسر کره خاکی میگسترد و نماد جنبشی میشود که در آن نوجوانان پرپر شدند، اما سایه سیاه اسلام و استبداد همچنان بر سر جنبش باقی ماند. این فیلم ، لحضاتی را برای همیشه، در تاریخ ثبت کرد.

تهران درمیان آتش و فریاد

خیابانهای تهران تبدیل به صحنه نبردی نابرابر و خونین گشته است. نیروهای اوباش امنیتی و ضد شورش با باتوم، سپر و انواع سلاح‌های گرم وسرد به جان مردم بپاخاسته افتاده‌اند. گردهمایی‌ها از سویی با یورش دسته‌های سرکوب مواجه شده و از سوی دیگر آماج گاز اشگ قرار گرفته‌اند. مرکز اصلی درگیریها خیابان انقلاب و آزادی و خیابانهای فرعی منتهی به این منطقه است. نیروهای نظامی، مراکز اصلی شهر، بویژه، میدان هفت‌تیر و خیابانهای اطراف آنرا قرق کرده‌اند. تهران در آتش و فریاد زبانه میکشد. کلیه بیمارستانهایی که میتوانند زخمیان را بپذیرند تحت نظر نیروهای امنیتی قرار گرفته و تمامی ارتباطات تلفنی با تهران قطع گشته است. رواج سریع شایعه لغو تظاهرات و قرق شدن خیابانها از صبح امروز، به تردید و سردرگمی تجمعات دامن زد.

ادامه در صفحه 2

مشخصات و چشم انداز جنبش اعتراضی صفحه 4

هراس مرتجعان اصلاح‌طلب از جنبش اعتراضی صفحه 3

تهران درمیان آتش و فریاد

... اوباشان امنیتی حزب‌الله در حال اجرای فرمان سرکوب رهبر و نمازگزاران جمعه هستند. رفسنجانی و تمامی دم و دستگاهی که تحت نفوذ وی قرار دارد، در این سرکوب سهیم است.

فلسفه ارتجاعی یاحسین ، میرحسین، به همراه توهم به ستوه آمدگان از جهنم اسلامی، در انبوهی از دود و آتش فرو میرود. خشم توده‌های عصیان‌زده به جای مظلومیت طلبی ریاکارانه اصلاح طلبان می‌نشیند.

دستگاه سرکوب جمهوری اسلامی، همان دستگاهی که میرحسین موسوی و کروبی نیز از سازندگان آن بودند، در حال اجرای فرامین آیت‌الله خامنه‌ای است.

کارگران زن‌ومرد، جوانان، انسانهای آزادیخواه !

فصل نوینی از نبرد سراسری فرا رسیده است. زمان انتقال نبرد از میدان انقلاب و آزادی به تمامی محله‌ها و کارخانه‌ها فرا رسیده است. زمان به میدان آمدن طبقه کارگر و اعلام ایست به چرخهای اقتصاد ایران فرا رسیده است.

دسته‌های اوباش و نیروهای نظامی قادر نخواهند گشت تا تمامی کارخانه‌ها و محله‌ها را قرق کنند. نیروهای ضد شورش، قادر نخواهند گشت تا در مقابل طبقه‌ای که اعلام ایست به حیات اقتصادی جامعه میکند، ابراز وجود کنند.

بگذارید تا اصلاح طلبان، این وفاداران به نظام اسلامی و قانون اساسی به همراه شرکای‌شان، صحنه را ترک کنند. قدرت واقعی ما هنوز به میدان نیامده است. بگذرید تا جمهوری اسلامی در محله‌ها و کارخانه‌های سراسر کشور در محاصره خشم و موج قهرآمیز انقلاب قرار گیرد. موجی که این «خس وخاشاک» واقعی را از سر راه آزادی و برابری کنار میزند.

ننگ بر جلادان سرکوبگر نظام اسلامی سرمایه

فروزان باد شعله انقلاب

تشکیلات کارگران انترناسیونالیست

هراس مرتجعان اصلاح طلب از گسترش جنبش اعتراضی

سه واقعه مطبوعاتی دیروز را باید سنبل و خصلت نمای وضعیت فعلی جنبش اعتراضی تلقی کرد. واقعه اول جهتگیری کروبی در بیانیه اخیرش است. و واقعه مطبوعاتی دوم عبارت است از صدور اطلاعیه توسط میر حسین موسوی. و سرانجام واقعه سوم نیز حضور مخمل باف در پارلمان اروپا میباشد. این سه واقعه مطبوعاتی را باید خصلت نمای اوضاع جاری جنبش اعتراضی و استراتژی رهبران مرتجع سوار شده بر این جنبش تلقی کرد. نگاهی نزدیکتر به این سه رخداد مطبوعاتی بیاندازیم.

فراخوان کروبي براي راهپيمايي روز جمعه

کروبی اقدام به صدور بیانیه ای نموده که محتوای این بیانیه از جهاتی قابل توجه است. وی مردم را دعوت به یک راهپیمایی از میدان هفت تیر بسوی محل برگزاری نماز جمعه کرده است. او هدف خود را فراهم شدن فرصتی برای ابراز گله و شکایت مردم به رهبر، یعنی خامنه ای بیان کرده است. وی همچنین «اشوب طلبی ها» را نیر محکوم نموده است. بهتر است به سطوری از بیاینه کروبی نگاه اندازیم:

«.... اينجانب از آنجايي كه انتخابات 22 خرداد را نامشروع ميدانم و نتايج برآمده از آن را قبول ندارم و اين فرد را براي رجمهوري اسلامي ايران به رسميت نميشناسم از همه مردم تهران دعوت ميكنم ساعت 11 صبح روز جمعه 29 خرداد 1388 با لباس سياه به نشانه سوگواري براي شهداي راه جمهوريت نظام اسلامي ايران از ميدان 7تير تا محل برگزاري نماز جمعه تهران حضور يابند و با حضور آرام و آگاهانه خود اعتراض خويش به انتخابات را اعلام كنند و خواسته ابطال انتخابات نامشروع 22 خرداد 88 را به گوش عاليترين مقام كشور برسانند. (.....)

حضور شما در نماز جمعه تهران كه به امامت آيتالله خامنهاي برگزار ميشود باطلكننده القائات افرادي است كه معتقدند اصلاحطلبان خواهان آشوب و حركت در وراي چارچوبهاي قانون هستند. قانون اساسي به همه شما اين حق را داده است كه در خيابانها حضور يابيد و بدون هرگونه تخريب به اموال عمومي صداي خود را به گوش حاكمان برسانيد و به نشانه جدايي خود از صفوف اخلالگران مشكوك با نشانهاي سياه خويش را از ايشان جدا سازند.» رخدادهای تکان دهند دیروز موجب گشته تا هم کروبی و هم میر حسین موسوی بطور ریاکارانه ای دست به مهار جنبش اعتراضی بزنند .

بیانیه اخیر میرحسین موسوی

میرحسین موسوی این حقیقت را فهمیده است که افشاگری ها و تهدیدهای احمدی نژاد جدی بوده اند و اگر کوتا بیاید کارش در ایران تحت ریاست احمدی نژاد ساخته است. البته در درک این حقیقت کل مشارکتی ها و تشکل های حول حوش اینها سهیم هستند و سرنوشت مشابهی دارند. همین امر اینان را مجبور کرده تا « رادیکال» عمل کنند و برای عقب راندن خامنه ای بر موج سواری خطرناک سیاسی ادامه دهند. در اخرین اطلاعیه ای که موسوی صادر کرده , وی نیز همانند کروبی مردم را دعوت به آرامش کرده است. او کوشیده تا اتهام خشونت و آشوب را با پرتاپ کردن توپ به زمین حریف از خود دور سازد. هراس موسوی از هرج و مرج سیاسی , یعنی خارج شدن کنترل از دستشان است

کنفراس مخمل باف و ساتراپی در پارلمان اروپا

در بیست و ششم خرداد ، مخمل باف و مرجان ساتراپی از جعبه مار مدافعان اصلاح طلبان بیرون جهیده و در هیئت سخنگوی آنان در پارلمان اروپا ظاهر شدند. اینان طی یک کنفراسی ضمن ارائه اسنادی گفتند که بنا بر آماری که از وزارت کشور جمهوری اسلامی درز کرده موسوی بیش از نوزده میلیون رای اورده و سپس کروبی حدو د سیزد میلیون و سرانجام احمدی نزاد حدود پنج میلیون. حرف اینان به پارلمان اروپا این بود که جنبش اصلاح طلبی نه خواهان بازشماری آراء بلکه خواستار برگزاری مجدد انتخابات تحت نظارت ناظران بین المللی میباشد.

بدین سان با فراخوان کروبی برای حرکت تظاهرکنندگان بسوی نماز جمعه و تقاضای میر حسین موسوی به آرامش, باید در انتظار واکنش سیاسی جنبشی بود که تا این لحظه تحت رهبری بلامنازع تشکلهایی قرار دارد که موسوی و کروبی بمثابه سخنگویان آن هستند.

آدرس سایت تشکیلات کارگران انترناسیونالیست در شبکه اینترنت www.internationalistworkers.com
آدرس پست الکترونیکی تشکیلات کارگران انترناسیونالیست info@internationalistworkers.com

مشخصات و چشم انداز جنبش اعتراضی

جنبش اعتراض به نتیجه انتخابات که توسط اصلاح طلبان و تشکلهای درون حکومتی سازمان یافته در همان گام های اول پلاتفرم ارتجاعی و ضد انقلابی اصلاح طلبان را بنمایش گذاشت. شعارهای این جنبش تماما به پرچم های سبز وفادار مانده و کماکان معطوف به اعمال فشار برای ابطال نتیجه انتخابات میباشد. شدت یابی و گسترش درگیری ها برغم دخالتگری وسیع توده ای، مادامی که شعارها و مطالبات آن تحت سیطره طبقه حاکم است، چیزی را بیان نمیکند جز غیاب جریان کمونیستی. وقوع درگیری های خونین، پیشتر هم در متن جنبش‌های سازمانیافته توسط تشکلهای اصلاح طلب وفادار به قانون اساسی, در دوم خرداد و هجده تیر رخ داده است.

جنبش اعتراضی کنونی بیش از دو راه در پیش روی ندارد. یا تمکین به رهبری ارتجاعی کنونی ، تحمیل معامله سیاسی برای تغییرات ساختاری در بالا و یا عبور از جنگ جناحها و رقم زدن به یک صف آرایی سیاسی جدید.

استراتژی اصلاح طلبان این خواهد بود تا خیزش اعتراضی به یک جنبش مستقل انقلابی بدل نگردد. اینان در این مسیر حمایت کلیه دول غربی و احزاب میانه و چپ را نیز در پشت سر خود خواهند داشت.

راهپیمایی آرام و اعمال فشار محدود برای عقب راندن جناح خامنه ای- احمدی نژاد با شعار ابطال نتیجه انتخابات، اکنون مبدل به درگیری های قهر آمیز با نیروهای نظامی گشته است. توده ها و جوانان خشمگین، بانکها و دیگر مراکز دولتی را مورد هجوم خود قرار میدهند. تداوم این روند، در صورتی که مرتجعان اصلاحات قادر به مهار آن نگردند به هجوم جوانان و توده های خشمگین به مراکز نظامی و به جنگ و گریز خیابانی بدل خواهد شد. در چنین شرایطی، جنبش اعتراضی امثال موسوی و کروبی را در مقابل خود خواهد یافت. برش جنبش کنونی از مرتجعینی جون موسوی و کروبی و رویایی با آنان اولین نشانه های پدیداری راه دوم خواهد بود. و وقوع چنین امری موجب اتحاد بالایی‌ها در مقابل اعتراضات مستقل میگردد. چنین تحولی به تغییر مطالبات و شعارها و حتی اشکال خیزش اعترضی میانجامد. بعنوان مثال میتوان به احتمال انتقال حرکات اعتراضی از مراکز و محل‌های مذهبی و سیاسی به صنایع و مناطق کارگری و شکل گیری شعارهای عدالتخواهانه در حوزه سیاست و اقتصاد شاره کرد. و سرانجام اینکه چنین روندی از تحول سیاسی در جنبش اعتراضی فعلی نمیتواند با هجوم جوانان و توده های خشمگین به مراکز سیاسی و نظامی حاکمیت توام نگردد. امری که نشانه تحول انفجار سیاسی به یک بحران انقلابی خواهد بود. اینها هستند آن مشخصات و وجوهی که میتواند مبنای تحلیل اوضاع جاری در ایران قرار گیرند. سئوال این است که در غیاب یک سازمان قوی انقلابی وقوع چنین امری تا چه حد محتمل است. وقایع روزهای آتی پاسخ روشنی به سئوال ما خواهد داد.

«تشکیلات کارگران انترناسیونالیست» به وسیله تعدادي از فعالين جنبش كارگري ايران در تداوم بيش از دو دهه مبارزه عليه نظام سرمايه‌داري و فعاليت پيگير براي دستيابي به اهداف و مواضع كمونيستي و سرانجام در پي يك دوره مباحثات در گرد نشريه «پيك انترناسيوناليستي» در آوريل ۲۰۰۱ بنيان گذاشته شد. هم اكنون «مبارزه طبقاتي» به عنوان نشريه سياسي-خبري و «پيك انترناسيوناليستي» به عنوان نشريه تئوريك جريان ما انتشار مي‌يابد.

«تشكيلات كارگران انترناسيوناليست» از لحاظ سياسي خود را مدافع سنن اتحاديه كمونيست‌ها، انترناسيونال اول، جناح چپ انترناسيونال دوم، و به ويژه جناح چپ بين‌الملل سوم دانسته و از سنن چپ كمونيستي دفاع مي‌كند. سنتي كه در مبارزه عليه استالينيسم و نقد مباني گرايشات فكري ديگري چون مائوئيسم و تروتسكيسم تكامل يافت.

«تشكيلات‌كارگران‌انترناسيوناليست» براي سازمانيابي كمونيستي كارگران، فعاليت هدفمند نظري جهت اشاعه و بسط مواضع كمونيستي و براي ايجاد حزب انترناسيوناليستي طبقه كارگر فعاليت مي‌كند. حزبي كه با رهبري انقلاب كارگري در مناطق و كشورهاي مختلف نبرد بين‌المللي عليه سرمايه را سازمان داده و براي برپايي جامعه‌اي عاري از طبقات و استثمار، بري از جهل و فقر و جنگ و ديگر مظاهر سرمايه‌داري مبارزه مي‌كند.

آدرس سایت تشکیلات کارگران انترناسیونالیست در شبکه اینترنت www.internationalistworkers.com
آدرس پست الکترونیکی تشکیلات کارگران انترناسیونالیست info@internationalistworkers.com